

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9852/2022
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александра Комлен Вукајловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славица Зупанц, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 334/21 од 23.12.2021. године, у седници одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 334/21 од 23.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж2 334/21 од 23.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 195/19 од 14.06.2021.године, ставом првим изреке, малолетна деца странка поверена су мајци на самостално вршење родитељског права. Ставом другим изреке, обавезан је отац да доприноси њиховом издржавању почев од 14.06.2021.године у износима ближе наведеним у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да ће малолетни син странака одржавати личне односе са оцем према својим жељама и потребама. Ставом четвртим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне кћерке странака и оца на начин изложен у том ставу изреке. Ставом петим изреке, констатовано је да се том пресудом мења пресуда Трећег основног суда у Београду П2 925/17 од 30.11.2017.године. Ставом шестим изреке, констатовано је да ће се о накнади трошкова одлучити посебним решењем. Ставом седмим изреке, констатовано је да је пресуда правноснажана 14.06.2021.године.

Решењем Трећег основног суда у Београду П2 195/19 од 09.08.2021. године одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж2 334/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено

решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиље се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о висини трошкова поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1. овог члана), док је у ставу шестом наведеног члана прописано, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.) док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.). Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који су акцесорне природе у односу на главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке, није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић